

تخلیه دفتر انجمن صنفی روزنامه نگاران با فشار شهرداری

روز گذشته دفتر انجمن صنفی روزنامه نگاران استان تهران، با فشار شهرداری تخلیه شد. اعضای هیئت مدیره این انجمن می گویند، شهردار منطقه ۳ تهران از ماه ها پیش با ارسال احضاریه های پیاپی در تلاش بود، دفتر این انجمن را تخلیه کند اما پس از هر بار رایزنی، اجرای این تصمیم به تعویق می افتاد. باین حال در روزهای گذشته شدت برخوردها افزایش یافت و در نهایت با اعزام مامور، دفتر انجمن صنفی روزنامه نگاران استان تهران تعطیل شد. این ساختمان چندسال پیش با تصمیم اعضای شورای شهر تهران در اختیار روزنامه نگاران قرار گرفته بود و حالا با فشارهای سیاسی از این صنف پس گرفته شد؛ اقدامی که به نظر می رسد تصمیمی از سوی شهرداری برای ایجاد محدودیت های فزاینده بر فعالیت های صنفی روزنامه نگاران است. اکبر منتجبی، رئیس هیئت مدیره انجمن صنفی روزنامه نگاران استان تهران به هم میهن می گوید، فشارهایی که برای تخلیه ساختمان انجمن روزنامه نگاران صورت گرفته نشان می دهد که این امر، سیاسی است.

اصرار شهرداری منطقه ۳ برای تخلیه این ساختمان از سال گذشته و تقریباً همزمان با شروع فشارها برای تخلیه خانه اندیشمندان علوم انسانی، آغاز شد. شهرداری در احضاریه های خود به انجمن تاکید می کرد که این ساختمان باید تخلیه شود؛ چون مهلت استقرار انجمن در آن به پایان رسیده است. منتجبی توضیح می دهد که ساختمان این انجمن در دوره اول آن و از سوی شورای شهر وقت، طی قراردادی سه تا چهارساله به آنها اختصاص داده شده است: «احضاریه ها عموماً از سوی شهرداری منطقه ۳ ارسال می شد. در این مدت مرتب رایزنی هایی در این خصوص انجام می شد و به این ترتیب برای مدتی از این بحران عبور می کردیم تا اینکه فشارها شدیدتر شد و مدام احضاریه هایی از سوی شهرداری به انجمن فرستاده می شد. در نهایت با شهردار منطقه ۳ صحبت کردیم و او گفت که فشارهایی از سمت نهادهای بالادستی وجود دارد و من مجبور به اتخاذ این تصمیم هستم. اگر می توانید نامه ای برای ادامه فعالیت انجمن صنفی روزنامه نگاران در این ساختمان بگیری، اما کسی حاضر نشد این نامه را بدهد. شهرداری تهران این ساختمان را به شورای شهر داده بود و در کل، رسیدگی این موضوع مربوط به سازمان املاک و مستغلات شهرداری تهران است و ارتباطی با شهرداری مناطق ندارد.»

رئیس هیئت مدیره انجمن صنفی روزنامه نگاران اضافه می کند که شهرداری تهران نیازی به این ساختمان ندارد و فشار برای تخلیه انجمن، نشان دهنده امری سیاسی است: «شهرداری می گوید، مهلت شما تمام شده اما این نکته را در نظر نمی گیرد که شهرداری به نهادهایی که فعالیت صنفی و فرهنگی انجام می دهند، ساختمان هایی را اختصاص می دهد و در بازه های زمانی مختلفی هم قراردادش را تمدید می کند اما نمی خواهند قرارداد با انجمن صنفی روزنامه نگاران را تمدید کنند و می گویند آن را تخلیه کنید.»

منتجبی اعتقاد دارد، شهرداری با این اقدام در حال تضعیف نهادهای صنفی است، اما با راه اندازی خانه روزنامه نگاران شهر در سال گذشته نشان می دهد که تصمیم دارد فقط نهادهای متعلق به خودش را تقویت کند.

به گفته او، اعضای هیئت مدیره این انجمن هنوز نتوانسته اند ساختمانی جایگزین برای استقرار دفتر انجمن پیدا کنند و روز پنجشنبه باید ساختمان فعلی را که پلمپ شده است، تخلیه کنند.

آگهی مفقودی

سندکمپانی و تسلسل اسناد محضری موتور سیکلت انژکتوری سیستم KEEWAY تیپ ۱۵۰ CTY مدل ۱۳۹۹، رنگ قرمز شماره شاسی N۲۳ADAJCLD۱۵۰۸۸۹۳ شماره موتور ۱۴۹۴۹۲۳۳۴۱۹۴۹ شماره پلاک ۶۳۴ ایران ۸۹۱۶۸ بنام محمد رضا قاضی مزرعه مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد

عکس: ایرنا

مراکز درمان سوء مصرف مواد مخدر با ورشکستگی روبه رو شدند

قطع سهمیه داروی ترك اعتیاد

کمبود داروی درمان اعتیاد به دلیل سیاست های طالبان و کاهش کشفیات مواد مخدر در کشور

نمی گیرد، کجا پخش و مصرف می شود؟ «یکی از دوستان من حساب کرده و فهمیده بود، ماهانه بین ۲۵ تا ۳۰ میلیارد تومان سود سهمیه داروهایی است که از مراکز ترک اعتیاد قطع شده است.» مختار پیری، رئیس مرکز درمان سوء مصرف مواد دیگری است که بیش از یک سال است درخواست شیفت دوم برای مرکزش را داده اما همچنان تنها ۳۰ درصد از سهمیه دارویی شیفت دوم را دریافت می کند و به همین دلیل هم تصمیم به جمع آوری شیفت دوم مرکز گرفته است. او در توضیح بیشتر این موضوع به «هم میهن» می گوید: «ما برای یک شیفت داروی متادون را ۱۰۰ درصد کامل دریافت می کردیم اما اپیوم نداشتیم. در شیفت دوم که باید پله پله سهمیه دارو اضافه می شد، این اتفاق نیفتاد و به ما سهمیه اپیوم هم ندادند.» او بر این باور است، ایرادهایی که از آنها گرفته می شود، شبیه «بهانه» است: «برخی از مراکزی که دایر هستند، هم سهمیه اپیوم، هم سهمیه متادون دارند و برای آنها ادامه کار مرکز مقرون به صرفه است، اما مراکزی که اپیوم ندارند، هزینه محل کارشان را هم نمی توانند تأمین کنند.» او ۱۴ سال سابقه کار در این حوزه را دارد: «معاونت درمان برای دادن اپیوم سختگیری می کنند. در حالی که اگر نسبت به مراکزی که سابقه کار طولانی دارند این سختگیری ها نباشد، دارو راحت تر و با قیمت ارزان تر به دست مصرف کنندگان می رسد.»

او می گوید پیش تر که تریاک در بازار زیاد و ارزان بود، از اپیوم استقبال نمی شد: «اما تریاک گران شده و به همین دلیل به مصرف اپیوم روی آورده اند از همان زمان این تبعیض را قائل شدند که به برخی مراکز اپیوم می دهند و به برخی دیگر نه.» پیری در تمام سال هایی که مسئولیت این مرکز را برعهده دارد با همه بیمارانش چهره به چهره حرف می زند: «همه بیمارانش را می شناسم و غیر از روانشناس مرکز، غیرممکن است مریمی بیاید و من او را نبینم. تمام تلاشم بر راه انداختن کار بیماران است. اما اگر اپیوم نداشته باشیم انگار رایگان کار می کنیم و اگر شب طبابت نکنم، خرج مرکز در نمی آید.» همین مسئله است که سبب شده او تصمیم به جمع آوری شیفت دوم بگیرد. او از رفتارهای معاونت درمان دانشگاه هم گلایه می کند: «کسانی

مرکز در کمسیون ماده ۳۹ مطرح و سهمیه داروی آن برای مدت مشخصی قطع می شد. اما در حال حاضر بدون آنکه به ما تذکر شفاهی یا کتبی داده باشند یا پرونده مرکز ما در کمسیون ماده ۳۹ مطرح شده باشد، از حدود یک سال ونیم پیش با قطع ۷۵ درصدی سهمیه دارو مواجه شدیم.» به گفته «ح»، سهمیه داروی اپیوم که شربت ترک اعتیاد بیماران مصرف کننده تریاک است هم به طور کامل حذف شده است: «آنها بهانه تراشی می کنند، در ساعت های غیرکاری ما در مرکز حضور پیدا می کنند و بر همان اساس هم ۷۵ درصد سهمیه دارو و ۱۰۰ درصد سهمیه اپیوم را قطع کردند.»

او از چنین شیوه برخوردی انتقاد می کند و می گوید: «چرا قطع سهمیه دارو طولانی مدت اتفاق می افتد؟ آنها می توانند یک ماه مرکز را جریمه کنند و اگر دوباره رخ داد، بار دیگر تمدید نشود؛ نه اینکه ناگهان با قطع ۶ ماهه و یک ساله روبه رو شویم.» «ح» در باره تبعات چنین برخوردی می گوید: «داروی ترک اعتیاد، گران است و به همین دلیل مصرف کنندگان به این مراکز مراجعه می کنند و زمانی که دارو در مراکز هم نباشد، مجبور به تهیه آن در ناصر خسرو یا عطاری های می شوند.» او شیوه مدیریتی که باعث شده داروها به جای اینکه در مراکز ترک اعتیاد باشند، در ناصر خسرو و عطاری ها نشت کنند را مورد انتقاد قرار می دهد: «زمانی که فاکتور داروها را دریافت می کنیم تعداد دارویی که به ما می دهند، یادداشت شده است. ازسوی دیگر، روی هر دارو یک شماره سریال درج شده و مشخص نیست چگونه این داروها با داشتن شماره سریال، در بازار سیاه پیدا می شود. ما باید شیشه دارو و پوکه های قرص هایی که روی آن شماره سریال درج شده را پس از آنکه به بیمارانش دادیم، تحویل معاونت غذا و دارو دهیم. این نشان می دهد که نظارت بر ما دقیق است اما بر مراکز ناصر خسرو و عطاری ها، نظارتی وجود ندارد و داروی اپیوم در آنها بی محابا زیاد شده است.»

سوالی که مرکز درمان سوء مصرف مواد مخدر مطرح می کنند این است که سهمیه دارویی آنها که از شرکت های داروسازی اکسیر، داروپخش و فاران به دستگاه های دولتی تحویل می شود، اما به دلیل کاهش سهمیه به آنها تعلق

مراکز درمان سوء مصرف مواد مخدر با خطر ورشکستگی روبه رو شدند. اپیوم، یکی از داروهای اصلی درمان اعتیاد در کشور،

با کمبود مواجه شده و در این میان برخی مراکز بیش از یک سال است که به دلیل تخلف، سهمیه این دارو برای آنها قطع شده است. موسسان مراکز می گویند، آنچه به عنوان تخلف از سوی نهادهای نظارتی بیان می شود «بهانه» است، اپیوم در کشور نیست و معاونت درمان برای تخصیص سهمیه، سختگیری هایی را اعمال می کند؛ سختگیری هایی که در نهایت به باور حبیب بهرامی، فعال اجتماعی حوزه اعتیاد، به افزایش میزان مصرف در بیماران می انجامد. او درباره علت کمبود اپیوم در کشور به «هم میهن» می گوید: «بیشترین منبع تأمین اپیوم، کشفیات مواد مخدر بوده و ۱۵ درصد هم واردات داشتیم. در حال حاضر، هم واردات تحت تأثیر سیاست های طالبان در افغانستان قرار گرفته، هم کشفیات کم شده است.»

محمدرضا جلالی، عضو هیئت مدیره انجمن صنفی مراکز درمان سوء مصرف مواد هم درباره برخورد نهادهای نظارتی با پزشکان به «هم میهن» می گوید: «برخوردها سلیقه ای است. گاهی فراتر از لیست نظارت عمل می کنند، گاهی برخوردهایی که با این تخلفات انجام می شود هم سلیقه ای و فراتر از قانون است.» انجمن صنفی مراکز درمان سوء مصرف مواد چندین بار اعتراض اش را به وزارت بهداشت اعلام کرد: «چندین بار وزیر و معاون وزیر عوض شده است.» معاونت درمان وزارت بهداشت، پس از پیگیری های دروزره روزنامه «هم میهن» اعلام کرد که برای پاسخگویی به سوالات، نیاز به زمان بیشتری دارد.

تنها در تیرماه امسال، بیش از ۵۰ مرکز درمان سوء مصرف مواد مخدر براساس رأی کمسیون ۳۹ دانشگاه شهید بهشتی با کاهش سهمیه دارو مواجه شدند؛ رأی هایی که به باور موسسان مراکز و فعالان حوزه اعتیاد، آسیب اش را در درجه اول بیماران، سپس موسسان مراکز می بینند، نه فرد متخلف. صاحبان یکی از این مراکز که به خواست خود او نام اش را در گزارش نمی آوریم، بیش از یک سال است که با کاهش سهمیه دارو به دلایل مختلف در مرکزش مواجه شده است. او در توضیح بیشتر این موضوع به «هم میهن» می گوید: «پیش تر زمانی که برای نظارت به مرکز مراجعه می کردند و به عنوان مثال پزشک در مرکز حاضر نبود، به مرکز در ابتدا تذکر می دادند و پس از چهار تذکر، پرونده